

[Justitsministeren.]

der det, at vi letter den byrde, som i øjeblikket er tung for statsadvokaterne. De er i øjeblikket overbebyrdede.

Til fru Nathalie Lind vil jeg sige, at lovforslaget ikke i første række har til hensigt at skabe besparelser. Det har vi ikke tænkt os, men vi ville selvfølgelig gerne have kunnet etablere besparelser. Det er ikke muligt, men vi må registrere, at hvis ikke dette lovforslag var fremsat, havde vi alligevel måttet afholde betydeligt stigende udgifter til politi og retsvæsen, for vi kan nu engang ikke forhindre, at sagsantallet stiger, og når sagsantallet stiger, må der også ske ansættelser ud over det mandskab, der i øjeblikket er til rådighed på dommerkontorer og på politimesterkontorer, og så ville udgiften komme helt af sig selv.

Jeg forstår, at fru Nathalie Lind er mere tilhænger af mindretalsindstillingen, når det drejer sig om politikredsinddelingen, og det samme gjaldt hr. Gudme. Da jeg fik dette forslag, straks efter at jeg var tiltrådt, — jeg havde nu kigget lidt på det i forvejen — så gik jeg jo i gang med overvejelserne, og jeg var i tvivl, det kan jeg lige så godt erkende; jeg har i høj grad været i tvivl. Ved en gennemgang af lovforslagets enkeltheder kan man undertiden få lyst til at pille ved det, men jeg erkendte, da der var gået et stykke tid, at skulle jeg til at pille ved forslaget, så måtte jeg faktisk rejse landet rundt for på de forskellige steder at gøre mig bekendt med forholdene, sådan at jeg havde et lokalkendskab som grundlag for et forsøg på ændring. Jeg måtte derfor sige: jeg kan ikke foretage nogen ændringer i udvalgets flertalsindstilling, jeg må lægge det frem til folketinget og så i øvrigt, som jeg har gjort, erklære mig villig til at høre, hvad de lokal kendte har at fremføre af argumenter. Men jeg vil gerne sige, at man når jo ikke hovedsigtet med forslaget, hvis man ikke stort set følger flertallets forslag.

Fru Nathalie Lind var inde på, at efter hendes opfattelse ville Odense med over 200.000 indbyggere i én politikreds blive for stor. Her kommer vi igen i strid med det, jeg erklærede mig enig med hr. Thestrup i, at et ensartet byområde må høre under samme retskreds og samme politikreds. Det bør vistnok fastslås som en nødvendighed, fordi der gælder ensartede forhold. Derfor

bør også kræfterne inden for dette byområde, hvor forholdene er nogenlunde ens, koordineres. Desværre, vil jeg sige, fulgte man ikke denne indstilling, da man i 1956 delte birkerne op i, jeg husker ikke længere nu hvor mange politikredse, men man oprettede i hvert fald adskillige kredse. Jeg tror — og jeg gav også dengang udtryk for det — at det havde været klogere at lade dette store område være én stor politikreds med fælles ledelse, fordi man derved bedst kan skabe en koordinering af kræfterne. Nu skal det straks erkendes, at der tåkket være god vilje og dygtighed hos de pågældende er etableret et nært samarbejde mellem politidirektøren i København og de omliggende politikredse, så mine bemærkninger må ikke på nogen måde opfattes som en kritik af den måde, hvorpå politikredsordningen fungerer i Storkøbenhavn. Men jeg erkender da, at der kan anføres argumenter for det andet synspunkt med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt Odense skal være én politikreds, og det er da noget, som jeg kan erklære mig parat til at forhandle om.

Jeg synes ikke, fru Nathalie Lind skulle have blandet partipolitiske synspunkter ind i behandlingen af vort forslag. Der ligger hverken positive eller negative egnsudviklingsbetragtninger bag dette forslag. Vi har overhovedet ikke haft egnsudvikling i tankerne, og jeg støtter mig her til den bemærkning, som hr. Falk Hansen fremsatte, og som jeg gav tilslutning. Det er vigtigere, at politiets effektivitet forøges, end at en by bevarer sit politimesterembede.

Jeg har vist besvaret det meste af det, hr. Gudme fremkom med, men en enkelt ting vil jeg dog gerne slå fast. Hr. Gudme talte om, at distriktsbetjentordningen og landbetjentordningen bør styrkes. Jeg er helt enig.

Hr. Gudme nævnedes nogle konkrete eksempler på områder, hvor han ønskede ændringer i forslaget, idet han ønskede at følge mindretallet. Det synes jeg vi skal drøfte i udvalget som så meget andet.

Udgifterne vil over 4 år beløbe sig til 70 mill. kr. Ja, bevares, det er penge, men hvorfor nu lige regne det ud til 70 mill. kr. og tage summen af 4 år; det er måske, fordi det står i et eller andet aktstykke. Det, det drejer sig om, er: hvor meget er det om året? Det er også det simpleste. I det hele taget